

Sygn. akt II Ca 52/13

POSTANOWIENIE

Dnia 23 stycznia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący : SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Aleksandra Żurawska

SO Piotr Rajczakowski

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2013 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

skargi pozwanego A. S.

o wznowienie postępowania

zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy

z dnia 4 grudnia 2012 r. sygn. akt II Ca 773/12

w sprawie z powództwa (...) SA

w P.

o zapłatę 1866,08 zł

postanawia :

odrzuć skargę.

UZASADNIENIE

Skarga o wznowienie postępowania umożliwia wzruszenie prawomocnego orzeczenia sądowego, o ile zachodzą szczególne, **określone w kodeksie postępowania cywilnego**, podstawy / art. 401- 403/. Zalicza się do nich takie przypadki, jak np. uczestniczenie w składzie sądu osoby nieuprawnionej, pozbawienie strony możliwości działania, oparcie orzeczenia na skazującym wyroku karnym, następnie uchylonym, uzyskanie orzeczenia za pomocą przestępstwa lub też wykrycie takich środków dowodowych, z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu, a które mogły mieć wpływ na wynik sprawy, przy czym skarga powinna wskazywać podstawę wznowienia oraz jej uzasadnienie, a także okoliczności stwierdzające zachowanie terminu do wniesienia skargi.

Skarżący wniósł o wznowienie postępowania wskazując na naruszenie art. 6 i art. 13 Konwencji Praw Człowieka i Podstawowych Wolności przez :

-brak wezwania pozwanego na rozprawę apelacyjną celem odebrania oświadczeń i wyjaśnień;

-nieprzeprowadzenie postępowania dowodowego w obecności pozwanego;

-niedoręczenie pozwanemu sentencji orzeczeń Sądu Okręgowego;

-nieudzielenie pouczeń co do sposobu i terminu wniesienia środka odwoławczego;

- opatrzenie nieprawomocnego wyroku Sądu Okręgowego klauzulą wykonalności

wobec czego domagał się zniesienia w całości postępowania i wstrzymania wykonania wyroku SO do czasu rozpoznania skargi o wznowienie postępowania, ponieważ Sąd Okręgowy pozbawił pozwanego możliwości obrony własnych praw w postępowaniu apelacyjnym, co stanowi przyczynę nieważności postępowania.

Odnosnie zarzutów podniesionych przez skarżącego- które nie stanowią ustawowych podstaw wznowienia znanych kodeksowi postępowania cywilnego - należy wskazać na następujące kwestie :

-pozwany- mimo prawidłowego zawiadomienia- nie stawił się na rozprawie apelacyjnej, co nie tamuje rozpoznania sprawy / art. 376 kpc /;

-sąd drugiej instancji w zasadzie nie prowadzi postępowania dowodowego, ponieważ orzeka na podstawie materiału zebranego w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji oraz- wyjątkowo- w postępowaniu apelacyjnym / art. 382 kpc /;

- po rozpoznaniu sprawy na rozprawie- sąd nie dokonuje żadnych dorąceń z urzędu, a jedynie na wniosek zainteresowanego, natomiast takich wniosków pozwany nie składał; -pouczeń o środkach odwoławczych lub też braku takich środków udziela się stronie obecnej przy ogłoszeniu wyroku / art. 327 kpc w zw. z art. 391 § 1 kpc /, przy czym w niniejszej sprawie od wyroku sądu drugiej instancji nie przysługiwał żaden środek odwoławczy;

-wyrok sądu drugiej instancji jest prawomocny z chwilą jego ogłoszenia.

Najdalej idący zarzut pozwanego o pozbawieniu go możliwości działania, co miałoby prowadzić do nieważności postępowania, jest bezzasadny. Wadliwość ta bowiem zachodzi tylko wtedy, gdy doszło do **całkowitego** pozbawienia strony możliwości obrony jej praw , a więc gdy znalazła się w takiej sytuacji , która uniemożliwiła, a nie tylko utrudniła lub ograniczyła popieranie przed sądem dochodzonych żądań lub obronę przed zarzutami strony przeciwnej; tymczasem o takim pozbawieniu skarżącego możliwości działania w niniejszej sprawie, nawet w świetle twierdzeń uzasadnienia skargi, nie może być mowy, skoro powód brał udział w postępowaniu i podejmował wszelkie niezbędne czynności procesowe, natomiast w postępowaniu apelacyjnym nie uczestniczył z własnej woli. Ponadto należy zauważyć, że skarga o wznowienie postępowania nie może prowadzić do ponownego rozpoznania prawomocnie zakończonej sprawy, do czego wydaje się zmierzać skarżący, co natomiast możliwe i dopuszczalne jest w sytuacjach wyjątkowych, wskazanych w przepisach art. 401-403 kpc.

Z tych przyczyn należało uznać, że skarga nie opiera się na ustawowych podstawach wznowienia , ponieważ poza jedyną podstawą wznowienia postępowania w postaci pozbawienia strony możliwości działania , która z przyczyn podanych wyżej nie zachodziła w sprawie, pozostałe podstawy wskazane przez skarżącego nie są znane przepisom kodeksu postępowania cywilnego , wobec czego skarga jako nieoparta na ustawowych podstawach wznowienia podlegała odrzuceniu / art. 410 § 1 kpc /.